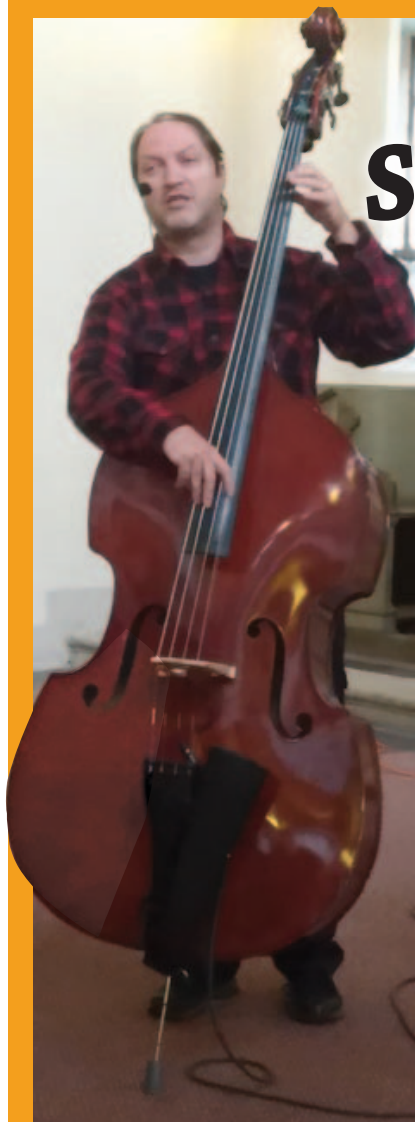

DOBŘÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru
za dobrovolný příspěvek

Společenství na Travné jsem si zamiloval

Rozhovor se
Štěpánem
Jančou

Strana 6-7

Význam slova Spasení

Co to je, když se řekne „Spasení“? To slovo často užíváme, ale někomu z příchozích bez znalosti zažitých křesťanských termínů může znít cize a nesrozumitelně. Co když si třeba někdo představí tu část pastvy, kterou už ovečky snědly?

Spasit ale ve skutečnosti znamená zachránit, vysvobodit. Užívalo se docela běžně, dnes spíše nábožensky a ne úplně srozumitelně pro všechny lidi mimo církev. Ovšem už význam toho slova může vyvolávat otázky – zachránit, vysvobodit od koho, čeho? Pro nás jednoduchá odpověď – od hříchu a jeho důsledků.

Alte to jsme u dalšího těžko srozumitelného slova. Kdybyste se zeptali na ulici náhodného chodce, co je to hřích, jak asi odpoví? Nám to usnadňuje Ekumenický překlad, užívá slovo „svévole“. Tak to skutečně můžeme vnímat. Hřích je vlastní vůle postavená proti Boží vůli, tedy vzpoura, neposlušnost, ale také bloudění, špatný směr životní pouti. Jako když jdeme po cestě lesem a najednou nám začíná docházet, že jsme původně chtěli jít

jiným směrem a teď nevíme, jak dál. Zabloudivi jsme.

Spasení je náprava toho všeho zlého. Opravený směr, nový začátek v životě, teď už k dobrému cíli. Jako když nás někdo potká na chybné cestě a ukáže nám správnou. Dokonce k ní přivede. A navíc pak ještě doprovází a pomáhá. Jako křesťané věříme, že to udělal a stále tak jedná Ježíš Kristus. Proto ho nazýváme také Spasitelem. Když je on sám naším Pánem, nemá na nás právo nikdo jiný.

Podrobit se Bohu vede k až neuvěřitelné svobodě od všech svodů lákavých ideologií a hrozeb mocných, kteří si hrají na bohy. A dokonce také od vlastní pýchy, sobectví a touhy ovládat jiné svou vůlí. Spasení dává svobodu od všeho zlého kolem nás i v nás.

Spasení je dobrý důvod k radosti, tedy se z něj radujeme a přejme ho všem. Máme ho z Boží milosti, stačí přijmout. K tomu dostáváme vše, co potřebujeme na cestu. Díky Bohu.

Martin Litomiský

Neobvyklá volba budoucího faráře

V rámci pravidelných bohoslužeb proběhla 7. července t.r. volba našeho příštího kazatele, bratra Štěpána Janči.

Dá-li Bůh, tak v našem sboru nastoupí jako farář a pastýř za dva roky, tedy od září 2021. Do té doby bude sloužit jako kazatel ve sboru skotské reformované církve v Lockerbie.

Co se týká volby Štěpána Janči pro Krnov, jednalo

se o dost netypickou situaci. Nepřechází totiž z jednoho sboru ČCE do druhého, ale mezitím jede na dva roky sloužit do Skotska. Proto svou záležitost řešil s Ústřední církevní kanceláří ČCE, aby se domluvilo, jak to udělat.

Výsledek je takový, že Štěpán Janča zůstal nadále zaměstnancem ČCE a na zmíněné dva roky dostal neplacenou dovolenou.

Proto bylo nutno jeho volbu vykonat ještě před jeho odjezdem do Skotska.

Tak také celá věc proběhla. Štěpán Janča byl farářem v Krnově zvolen jednomyslně 33 hlasy, z toho bylo 26 členů s hlasovacím právem přítomných, 7 volilo „na dálku“. *J.M. st.*

Rozhovor se Štěpánem na stranách 6-7

70 let samostatnosti krnovského sboru

Do skončení druhé světové války a vysídlení dosavadních německých obyvatel zanikl i zdejší sbor německých evangelíků (luteránů). Do pohraničí, jakož i do Krnova, přišli lidé z vnitrozemí, re-emigranti (Volyňáci), ze Slovenska i dalších míst. Mezi nimi byli také evangelíci různých tradic (luteráni, kalvinisté, pietisté), z nichž vznikl základ budoucího evangelického sboru.

Po formální stránce to byla ale kazatelská sta-

• První poválečný evangelický farář v Krnově, bratr Jaromír Kryštůfek.

nice (zřízena 21. října 1945), která náležela ke sboru ČCE v Ostravě. Prvním duchovním se stal farář Jaromír Kryštůfek, který zde působil až do roku 1955. Evangelíci dostali k užívání kostel i fary (nynější budova Policie ČR) po německých luteránech (nikoli však do vlastnictví).

Sbor byl prohlášen jako samostatný Synodní radou v prosinci 1948, s platností od 1. ledna 1949.

/J.M. st./

Stolní fotbálek na faře

Na faře přibyla další atrakce pro děti a mládež. V polovině září poštou dorazily dvě těžké bedny, které ukrývaly díly k sestavení bytelného, takřka profesionálního stolního fotbálku.

Završilo se tak úsilí mladého Jirky Mar-

ka, který celou věc navrhl a se souhlasem staršovstva provedl. Využil účelové dotace naší církve, a proto náš sbor přišel fotbálek jen na jeden tisíc korun, přičemž pořizovací hodnota byla šest tisíc.

No potom bylo potřeba také fotbálek smontovat. To také zvládl Jirka, tentokrát s pomocí Káji Tylečka a některých dorostenců. Teď už nezbyvá než doufat, že si mladí i starší zájemci fotbálku užijí a že přispěje k tomu, aby se mladým na faře a ve sboru vůbec líbilo.

/ps/

Co nového na Biblické

Při setkávání nad Písmem v úterý od 17:00 stále probíráme 1. knihu Samuelovu. Jsme u Davidova útěku před Saulem. Až budete číst toto číslo, bude na pořadu už Saulův konec a začátek Davidova králování.

V Branticích jsou témata příležitostná, bez přímé návaznosti, protože se scházíme jednou měsíčně.

Srdečně Vás všechny zveme k účasti. Vstoupit do načatého cyklu není pozdě, ty příběhy jsou obohacující v kterékoli části.

/ml/

Pod nebem 2019

Po několikaleté pauze jsme se rozhodli opět uspořádat veřejnou akci pro děti s názvem Pod nebem. Vždy to byla akce vydařená a Pánem požehnaná, tak jsme si řekli, proč nepokračovat.

Letošní téma bylo - nejznámější biblické příběhy. Vybrali jsme celkem 9 známých biblických příběhů vhodných hlavně pro děti. Na motivy těchto příběhů jsme pak vymysleli úkoly na jednotlivých stanovištích.

Skvělé bylo, že jsme mohli využít možnost zapůjčení různých atrakcí od Oldy Mičana. Takže některé disciplíny se staly pro děti velmi atraktivními. Např. na stanovišti David a Goliáš děti střílely prakem, který se natahoval nohama, do namalovaného Goliáše. Čtyřkolky se zase na jiném stanovišti proměnily v archu a děti v Noeho. Jejich úkolem bylo najít a posbírat při jízdě na kárce obrázky zvířátek. K dispozici byl také skákací hrad v podobě pirátské loď.

Po absolvování všech disciplín čekaly na děti odměny. Pro rodiče, kteří přišli spolu s dětmi, byla připravena kavárna. Zdarma nebo za dobrovolný příspěvek jsme rodičům připravili výtečné espresso, latté nebo frappé.

Letos nám vyšlo i počasí. Ze začátku bylo síce zataženo a foukalo, ale pak se ukázalo slunce a bylo krásně. Myslím si a troufám si napsat, že celá akce byla velmi vydařená a věřím, že ji Pán požehnal.

Za organizátory bych ráda poděkovala vám všem, kdo jste se do akce zapojili. Děkuji dobrovolníkům, kteří ve svém volnu přišli a byli na stanovištích. Děkuji vám, kteří jste se finančně podíleli na této akci. Také děkuji sboru za finanční podporu. Díky patří i Oldovi Mičanovi za bezplatné zapůjčení atrakcí a Petovi S., že uhasil žízeň soutěžících dětí. A také děkuji vám všem, kteří jste se za tuto akci modlili.

Marta Marková

Společenství na Travné jsem si zamiloval

Rozhovor se Štěpánem Jančou

O prázdninách jsme Štěpána Janču zvolili za našeho faráře. Má sice nastoupit až za dva roky, přesto jsme ho požádali o korespondenční rozhovor, ve kterém nám řekl leccos zajímavého.

● Štěpáne, kde jsi vyrůstal a co jsi studoval?

Původem jsem Ostravák, od malička jsem chodil do kostela, svou budoucí ženu jsem poprvé potkal v deseti letech na evangelickém táboře, ale kamarádit jsme se začali až o pár let později a chodit jsme spolu začali, když nám bylo šestnáct. Poprvé jsme se chytili za ručičku na Travné. Co se týče vzdělání, mám to celkem přímočaré. Mateřská škola v Ostravě-Hrabůvce, ZŠ nejprve tamtéž, ale od třetí třídy "jazykovka" v O-Zábřehu, pak gymnázium (tenkrát Dr. Šmerala, dnes Matiční), přímo z gymplu v roce 1990 na nejprve Komenského bohosloveckou fakultu, která se po roce přejmenovala na Evangelickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy.

● Přibliž nám, prosím, jak jsi uvěřil?

Do kostela v Ostravě-Vítovicích mě mamka vláčela s obdivuhodnou trpělivostí od malička. Klíčové pro mé osobní nastartování byly evangelické tábory pod vedením Dana Řičana, kde jsem poprvé potkal věřící vrstevníky, a pak Travná, kam jsem zapadl poprvé na Velikono-

ce 1984. Během následujících dvaceti let jsem pak absentoval jen asi na třech travnáckých akcích. Dnes už se tam moc často nedostanu, ale pořád mám Travnou velmi na srdci a jsem rád, že chytla i našeho nejstaršího syna...

● Kde jsi sloužil?

Sloužil jsem od roku 1998 ve sboru v Orlové. Kromě toho jsem se už od konce osmdesátých let zapojoval do práce s mládeží - Travná, tábory (od 1987 jako vedoucí, od 1991 jako hlavní vedoucí; od 2004 pod hlavičkou YMCA Orlová, kterou jsme založili). Velký díl mé služby je v muzice - zpívám a pidlikám na různé strunné nástroje, prošel jsem několika kapelami, za zmínku stojí snad Kontryhel, který fungoval přibližně 1988 - 1997 a který jsem spolu s Jardou Hojným zásoboval písničkama (některé z nich byly dokonce zaznamenány na studiové nahrávce v roce 1997); a pak ještě Keep Smiling Gospel Orlová, který jsme založili v roce 2007 a který se během let vypracoval v docela oblíbené a vydatně koncertující těleso.

● Na co ve své službě kladě největší důraz?

Rodina

Štěpánova žena se jmenuje Lýdie a letos 3. září spolu oslavili 25 let od svatby.

Mají tři děti. Šimon má 21 let, Daniel 19 a Anna Magdaléna 8. Anička je s rodiči ve Skotsku a kluci zůstali doma - Šimon studuje v Brně, Danek hledá práci v Orlové a okolí.

Mé přemýšlení o službě výrazně ovlivnil (kromě mnoha jiných aspektů a studia na fakultě) pětíměsíční pobyt v Keni v roce 1997 (byli jsme tam s manželkou na stáži sponzorované Světovou radou církví; svým dílem nás tenkrát ovšem podpořil i krnovský sbor, za což tímto děkuju), kde jsem začal hodně přemýšlet o misi, srozumitelnosti našeho kázání a vztahu k lidem mimo církve. Práce v maličkém orlovském sboru byla také z velké části misijní, zaměřená ven z církve, k mládeži (Tensing), ale taky k dalším lidem (komunitní centrum Náruč, YMCA Orlová, domovy duchodců Slezské Humanity...). Velmi inspirativní zkušenosti byly čtyři roky v orlovském zastupitelstvu mezi r. 2014 a 2018. Hodně jsem se naučil taky během pobytů v Anglii a Skotsku. Takže důraz asi kladu

na otevřenost faráře, sboru i sborovníků vůči nekřesťanům.

● A jaké máš silné a slabé stránky?

Silné stránky si netroufám moc posuzovat, ale muzika a práce s mladými mě vždycky přitahovaly a snad jsem nebyl úplně beznadějný. Myslím si taky, že umím jakž takž pracovat s jazykem a mluvit na veřejnosti. Mám i jakési zkušenosti organizační, včetně organizování koncertů, táborů nebo mezinárodních setkání; i když můj styl organizace je hodně improvizací a někteří lidé kolem mě z toho občas šílí (například moje žena). Myslím si taky, že dokážu přemýšlet kreativně a chrlit spousty různých nápadů, které zdaleka všechny nejsem schopen uskutečnit. Ale když se jich pak chytí někdo schopnější, vznikají z nich pěkné věci - například již zmíněné YMCA Orlová, Tensing Orlová, partnerství orlovského sboru se Skoty nebo Keep Smiling Gospel. Absolvoval jsem taky kupu školení fundraiserských a během posledních 15 let se díky tomu podařilo sehnat pro sbor a pro YMCA Orlová pěkné prostředky na práci s mládeží, hudební projekty nebo zřízení komunitního centra. Na druhou stranu mám spoustu stránek slabých... Jsem zcela beznadějný, co se týče talentů úřadovaciho, všechno dělám na poslední chvíli, často dokonce až po ní. A neumím mluvit ani psát stručně.

● Co vlastně děláte ve Skotsku?

Ve Skotsku působím od 1. srpna t.r. jako farář ve sboru Skotské církve v Lockerbie (jihozápad Skotska, na hranicích Skotska a Anglie). Je to obrovská změna - nejvíc pro Aničku, která začala chodit do skotské školy, aniž by se uměla domluvit anglicky. Ale taky pro Lýdii, která hledá práci ve svém oboru - jako pečovatelka nebo zdravotní sestřička v práci se starými lidmi. Z průmyslové Orlové jsme se přesunuli do zemědělského Lockerbie (v roce 1882 to byl největší ovčí trh ve Skotsku), z třicetitisícového města do čtyřtisícové přerostlé vesnice, z extrémně znečištěného a dolování zdevastovaného prostředí jsme v kraji nádherných kopců, údolí a řek, kraji vonícím hnojem. Z maličkého misijního sboru jsme v početně nejsilnějším sboru v seniorátě, s tradičním způsobem bohoslužeb a tradičním přístupem k církevnímu fungování. Čekají mě (kromě běžných bohoslužeb) pohřby, promlouvání k různým shromážděním - od školních až po veřejnou připomínku letecké havárie, která proslavila jméno Lockerbie po celém světě.

● Vzpomeň pro nás prosím na závěr na svoji poslední vyslyšenou modlitbu.

Asi dneska, kdy mi v Bank of Scotland po třech týdnech konečně sdělili, že mi budou moci otevřít účet. Nemůžu tvrdit, že jsem velmi vytrva-

lým modlitebníkem, ale jsem přesvědčený, že křesťanův život je permanentní modlitbou, takže se snažím s Bohem konzultovat průběžně různé věci a věřím tomu, že to, co se daří, není jen dílem náhody, ale že je v tom velký díl Božího požehnání. Jsem rád, že Andulka zvládá skotskou školu, i když moc neumí anglicky. Jsem rád, že jsme před měsícem dojeli bezpečně do Skotska, i když jsme dvakrát měli na německé dálnici defekt a museli pak jet o tisíc kiláků víc, než jsme původně plánovali. Jsem rád, že náš Šimon dokončil první ročník vysoké školy a Danek udělal maturitu. Jsem rád, že všichni naši blízcí jsou momentálně zdraví a v pořádku... To všechno je podle mého názoru Boží požehnání a jsem za to Pánu velice vděčný. /ps/

Dvakrát radostné bohoslužby

Hned dvakrát radostné byly slavnostní bohoslužby v neděli 15. září. Ve jméno Pána Ježíše se nechal pokřtít náš milý bráška Filip Hoferka. Filip uvěřil už v dětství, nyní se křtem rozhodl svou víru před Bohem i před lidmi vyznat a potvrdit.

Druhým svědectvím, tentokrát o víře rodičů, bylo požehnání malému Štěpánkovi Markovi, o které požádali jeho tatínek Jiří a maminka Marta.

Obě události přijal sbor s radostí a vděčností.

/ps/

Navštívil nás Radovan Rosický

Ve čtvrtek 22. srpna jsme někteří členové našeho sboru měli možnost se setkat s naším bývalým kazatelem Radovanem Rosickým. Setkání proběhlo na faře. Všichni jsme se radostně přivítali a Radovan v modlitbě poděkoval našemu Pánu za toto milé setkání.

V následném hovoru jsme se dozvěděli o mnohých aktivitách, které Radovan „rozjel“ ve svém novém roudnickém sboru. Vyprávěl, jak začal dělat kaplana, jak pomáhá v Litoměřicích v Azylovém domě pro matky s dětmi, nebo při opravě varhan v roudnickém kostele.

S úsměvem jsme si vyslechli historku, jak si se synem Alešem navzájem blahopřáli ke jmenování farářem. A radostně jsme uvítali novinku, že Radovan s Martinou očekávají narození prvního vnoučátka. Aleš zároveň přijal místo

faráře v Teplé u Mariánských lázní, kam se mladí mají v září stěhovat.

Karolínka úspěšně ukončila první ročník vysoké školy v Liberci, jede na půl roku studijně do Španělska. Standa je pořád v Ostravě, kde studuje a právě se vyléčil z angíny. Martina je velmi spokojená ve své práci. Díky Pánu, že rodinu Rosických chrání a žehná jim.

Moc hezky se povídalo a poslouchalo. Asi po dvou hodinách jsme však již museli skončit. Radovan měl velmi nabitý program. Rozloučili jsme se s přáním brzkého setkání. To se uskuteční na shromáždění při příležitosti 70. výročí založení našeho sboru, které se bude konat 13. října 2019, na které všechny srdečně zveme.

/er + mč/

Víra, láska, křest: zlomové okamžiky Filipa Hoferka

Bude to skoro rok, co se s Filipem známe osobně. Nenápadný třicetiletý mladík k nám začal chodit do pěveckého sboru a přišel i na mládež. Nevěděl, co ho tam čeká - místo vrstevníků děti v pubertě. Přesto se ještě ukázal. Na půlnoční si s námi ve sboru zazpíval, občas jsme si napsali.

Poprvé jsme se sami setkali na silvestra po akci na faře. Dívali jsme se na Krnov z cvilinského kopce a povídali si o životě. Sympatie byly vzájemné a tak se započala naše společná kapitola. Slovo dalo slovo a o pár měsíců později jsme mluvili o společném životě. Na naší první dovolené

v Praze mě 7. 7. (což nebylo plánované datum) u Trojského zámku Filip požádal o ruku. Nezmohla jsem se na nic, ale slzičky mi tekly. Štěstím a radostí. Nyní již plánujeme svatbu, a to 8. 8. 2020.

Již od začátku jsme věděli, že v „tom“ má prsty naše sestra Evička Roztomilá, která Filipa znala a zvala ho k nám do sboru (a mluvila o mně), a také samotný Bůh. Nikdy jsem nevěřila, že bych si našla svého životního partnera, nejlépe křesťana, v tak malém městečku jako je Krnov, a ještě k tomu v našem sboru, kde prostě mladí lidé chybí... stal se zázrak. Bůh mi rád uka-

zuje svůj smysl pro humor. Když už jsem svou samotu přestala řešit, objevil se Filip. Spadl přímo z čistého nebe... A za to jsem Pánu opravdu moc vděčná.

A teď něco o Filipovi. Většina ho asi nezná. Pracuje v lese, rád sportuje, miluje saunu a pizzu, má bratra Tomáše a 9letého synovce Tomáška. Uvěřil na táboře pro děti Křesťanského společenství asi v roce 2002. Navštěvoval sbor KS a Ten-sing Krnov, se kterým vystupoval a cestoval po Evropě. Nějakou dobu setrval bez společenství. V loňském roce se tedy navrátil, stejně jako marnotratný syn. V našem sboru se

cítí dobře a jeho vztah s Pánem se zlepšuje. Připravoval se s br. farářem Litomiským na křest, který proběhl 15.9.2019 (což je mimochodem přesně 29 let po mém křtu). Chtěl ho už dávno a je rád, že se to konečně podařilo. Svěřil se mi i s několika hlubokými duchovními zážitky ze setkání skupinky mužů. Věřím, že ho bude Pán dále překvapovat, učit a dávat naději a jistotu v Jeho lásce. Věřím, že nám Pán žehná a má s námi ty nejlepší úmysly. Děkuji touto cestou i všem, kteří se za nás modlili a stále modlí. Věříme, že budeme přínosem pro náš sbor.

Ludmila Lukášová

Upřímná zpověď Bohu před jiným člověkem mi pomohla lépe nahlédnout dosavadní život

Svědectví

Ani přesně nevím proč, možná proto, že se Ami v životě stále vracely určité typy selhání, jsem dost dlouhou dobu pociťoval potřebu udělat si v životě „generálku“. Vyzpovídat se Bohu co nejupřímněji a co nejvíce do hloubky. Bylo mi jasné, že to nesvedu sám, že potřebuji průvodce. Křesťana, který mé hříchy unese, u nějž se budu cítit v bezpečí a který mě bude umět vést do hloubky, kdyby se mi tam nechtělo.

Možná ve svém okolí takového člověka mám, ale nevím o tom. Proto jsem si nechal od své sestry, upřímné věřící katoličky, poradit zpovědníka. Doporučila mi Tomáše, který nyní bydlí v Pardubicích. Je to sice dálka, ale možná i tato okolnost pomohla, že jsem byl schopen se vyznávat upřímně.

Před člověkem je to těžší

Tomáš slouží jako zpovědník, vojenský kaplan, vystudoval psychologii a v minulosti půso-

bil jako exorcista. Strávil jsem s tímto bratrem v Kristu přes dvě hodiny v hlubokém rozhovoru o mých životních pádech a musím říct, že jsem byl sám překvapený, na co všechno jsem si vzpomněl.

Podívoval jsem se nad tím, o kolik těžší je svá selhání vyznat Bohu před člověkem než v soukromí. Zaskočila mě také informace, že se na Tomáše takto obrací opravdu mnoho křesťanů, v jejichž denominacích není zpověď institucionována.

Opravdové překvapení přišlo, když se mě Tomáš zeptal, jestli jsem se omluvil svým starším dětem za svůj podíl na rozpadu mého prvního manželství - jejich rodiny. To jsem vážně nečekal. No a ještě větší šok přišel s otázkou, jestli jsem se omluvil své, již zemřelé, první ženě... „Cože? A jak to mám jako udělat?“ - ptal jsem se.

Odpověď byla jednoduchá: „Oba přece víme, že smrtí to nekončí. Ona někde je...“ Takto jsem se na věc nikdy neřekl. Dokonce si myslím, že kdyby mi toto poradil někdo nevěřící, považoval bych to za nějakou formu okultismu - hovořit s mrtvým. Takový pseudokřesťanský nesmysl jsem si v hlavě vykonstruoval.

Jak je to se zpovědí v naší církvi?

Zpověď máme obvykle spojenou s Římskokatolickou církví, v Českobratrské evangelické se o ní moc nemluví. Vlastně skoro vůbec. Přesto u nás je možná také, jen jsme asi trochu bezradní. Není totiž tak běžné „zaběhlá“ jako u katolíků.

Přesto je určité potřebná, vždyť všichni můžeme být zatíženi něčím obtížným z minulosti nebo i přítomnosti, můžeme trpět všelijakou pochybností, nejsme si jisti svou vírou, cítíme šrám na svědomí, něco zlého nás dohonilo. Zkrátka si neví-

me rady a potřebujeme účast druhého člověka. Někoho, s kým se můžeme důvěrně sdílet v modlitbě, kdo laskavě a bez předsudků vyslechne i to, co nás samé ponižuje. Přitom nezahazuje provinění, ale v modlitbě s námi vyznává a prosí, pak zvětšuje Boží milost a odpuštění.

V ČCE je zpověď dobrovolná a každý si může vybrat, koho o takovou službu požádá. Nabízí se samozřejmě farář a jistě je ochotný vždy a komukoli posloužit, ale může to být kdokoli. Třeba některý člen staršovstva nebo

někdo z blízkých přátel. Vždy samozřejmě s podmínkou co největší vstřícnosti, upřímnosti a naprosté mlčenlivosti.

Také je možné vyhledat zpovědníka jinde, ve větší vzdálenosti od společenství sboru. To je samozřejmě správné, pokud to tak vnímá ten, kdo se chce zpovídat. Mohou k tomu být velmi dobré důvody. Na příslušnosti k církvi u zpovědníka nezáleží, jen na jeho ochotě.

Pamatujme přitom, že tím prvním a posledním, komu se zpovídáme, je náš Pán.

Martin Litomský

Odkryl jsem víko žumpy

Při loučení, po velmi krásné modlitbě a požehnání, jsem se dozvěděl, že jsme pravděpodobně jenom odkryli víko žumpy a že budu-li dávat pozor, vyplavou nahoru další problémy, které je třeba vyznat, a také se omluvit.

Následující noc byla plná emocí. Před naším nebeským Tatínkem jsem vzpomínal na všechny, kterým jsem ublížil, a taky se jim za to omluvil. Tomáš měl pravdu. Stále se z mého nitra vynořují nečistoty, které je třeba vyznávat, omlouvat se a prosit za odpuštění. Některé vyplavou z velké hloubky a z míst, která člověk ani nečeká, jiné stihl spáchat před chvilkou.

Asi jako každý, kdo vzal v životě Ježíše alespoň trochu vážně, se snažím dávat svoje myšlenky a postoje do pořádku. Nyní to však dělám trochu jinak. Když mám například vůči někomu opakovaně špatné myšlenky, snažím se to vyznat a překopat svůj pohled na něj v tom smyslu, že Otec v nebi ho miluje stejně jako mě a že Ježíš zemřel i za něj. Pak jsem schopen se mu upřímně v duchu omluvit. Když se to povede špatné myšlenky a pocity vůči tomuto člověku mizí.

Proč se lidem omlouvám v duchu? No, někdy je to nutné osobně. Ale většinou to nejde, protože bych toho člověka zranil a vztahy by se mohly ještě zhoršit. Nemohu přece za někým, kdo nic netuší, přijít a například říct: „Promiň, že jsem tě doposud nemohl vystát, úplně jsem tě nesnášel!“ To by ho strašlivě zasáhlo a vzájemné lásce by to jistě nepomohlo.

Rozhřešení?

Jsem přesvědčen, že rozhodnutí učinit tento krok, bylo vedeno Duchem svatým a pokud to já nějak nepokazím, ponese ovoce. Věřím, že rozhřešení od žádného prostředníka nepotřebuji, protože Pánu jsem už hříchy vyznal a Boží odpuštění jsem si už vírou přivlastnil.

Přesto se v myšlenkách stále musím vracet ke slovíčkům, která Tomáš pronesl ve své modlitbě. Zněla asi takto: „Pane, odpusť mu do míry opravdovosti jeho pokání...“ Váš Petr Strnadel

Krátce

Hovory o víře

Od středy 2. října zahajují řadu přednášek s případnou a žádoucí diskusí o tom, komu, čemu a jak vlastně věříme. To, co snad přijímáme dlouho jako samozřejmost nebo naopak přijímáme nově, je užitečné poznávat nebo si znovu opakovat. Co všechno se třeba skrývá pod tak známými slovy jako „víra, láska, naděje“? Zpočátku chci postupovat podle Apoštolského vyznání víry, potom o čtení Bible, o vztahu mezi Zákonem a láskou atd.

Vždy ve středu od 17:00 hod na faře v Albrechtické. Martin Litomský

Hernička je stále bezplatná

Již třetím rokem je v provozu Hernička Na Faře. Troufám si říct, že v úspěšném provozu. Těší mě, že tomu tak je. Minulý rok jsme fungovali pouze jednou týdně. Tento rok se ale chystáme otevírat dva dny v týdnu. A to v úterky a čtvrtky.

Letos budeme nabízet volnou hernu (děti si zde mohou hrát, není pro ně připraven řízený program) a cvičení nebo tvoření. Na jaře letošního roku jsem byla v Praze na školení, které se zaměřovalo právě na cvičení rodičů s dětmi. Získala jsem nové informace, rady a inspiraci, jak dělat cvičení s dětmi, které bude bavit jak děti, tak jejich rodiče. Hernička je stále bezplatná. I když by už být nemusela. Tři roky od schválení žádosti již uplynuly a my si tak můžeme upravit podmínky provozu. Ráda bych ale vstup zdarma zachovala. Maminkám za dobrovolný příspěvek nabízíme kávu (z místní pražírny) nebo čaj.

Stále přemýšlím, jak oslovit nové maminky, aby k nám zavítaly. I proto jsem absolvovala v Praze v létě další kurz ☺. Tentokrát to byl kurz cvičení s kočárky (fitMAMI). Jde o intervalový trénink v přírodě, který kombinuje aerobní a silovou část. Vše probíhá společně s kočárkem, ve kterém má maminka své miminko. Kromě toho, že udělám něco i pro sebe, věřím, že pak některé maminky rády navštíví i naši herničku. Pokud víte o nějaké mamince, které by se mohlo líbit u nás v herničce nebo na cvičení s kočárky, neváhejte a pozvěte ji! Budu moc ráda. Herničku mám zatím pod palcem tak nějak sama, ale budu jediné ráda, pokud se budete někdo ke mně chtít připojit. Se vším vás seznámím, vše ukážu apod.

Marta Marková

Prázdninové drama na ostrově Pag

Svědectví

Letos v červenci se tři rodiny, mezi nimi i naši Vašířovi a Křehlíkoví, vydaly na dovolenou do Chorvatska na ostrov Pag. Dovolena probíhala klidně a příjemně. Jednoho večera při sklence vína se všichni domluvili, že si pobyt zpestří výletem na lodi kolem pobřeží ostrova.

Ráno vyrazili do přístavu, kde již čekala menší loď s kapitánem. Vypluli za krásného slunečného počasí. Plavba probíhala klidně. Po návštěvě krásné písčité pláže obklopené skalami kapitán zakotvil u podmořské jeskyně. Průběh dalších dramatických událostí nám popsali Vláda Vašíř a Štěpánka Křehlíková.

Očima Vládi

Trup lodi se tříštil o skálu

Kapitán zajel s lodí bokem ke skále a přivázal přední a zadní část lodi pevně ke skalním blokům. Ukázal nám, kde je vchod do jeskyně. Okolní pobřeží tvořily pouze skály padající kolmo do moře. Na břeh nebylo možné vystoupit a k jeskyni bylo třeba doplavat.

Domluvili jsme se s mojí ženou Katkou, že nejdříve půjdu do jeskyně já, vrátím se na loď, a pak půjde ona. Skočil jsem do vody a doplaval k jeskyni, kterou jsem se snažil rychle proplavat, projít a místy se doslova prosoukat. Když jsem na druhé straně vyplaval, minul jsem kapitána, který seděl na skále u východu jeskyně, a zamířil jsem rychle k lodi. Na palubě již byla pouze jedna maminka Lucka a všech sedm dětí.

Nečekané vlnobití

Lucka využila toho, že jsem přišel a šla si zaplavat. Seděl jsem s dětmi na lodi a sledoval moře. Najednou asi 200 metrů od nás projela obrovskou rychlostí větší loď. Všiml jsem si, že to vytvořilo vlny, které se blížily k naší lodi. Jak se přiblížily, pochopil jsem, že se nejedná o malé vlnky, ale pořádné vlny. „Pevně se teď držte, bude to trochu houpat!“ zavolal jsem na děti. Když přišla první vlna, loď se značně naklonila a pravý bok lodi se odřel o skálu. Děti dostaly strach a některé začaly brečet. Další vlny již loď rozhoupaly tak, že se paluba nakláněla až k hladině moře a dřevo na boku lodi praskalo, jak se tříštilo o skálu. V tu chvíli již všechny děti řvaly strachem a já byl téměř přesvědčen, že ztroskotáme, buď se loď převrátí nebo se roztrhne o skálu a potopí se.

Situace byla kritická

Uvědomil jsem si, že situace je kritická, protože děti nemají záchranné vesty a některé z nich neumí plavat. Navíc jsem měl obrovský strach, aby nějaké dítě nevypadlo ven mezi bok lodi a skálu, což by dopadlo tragicky. Rychle jsem přemýšlel, co budu dělat v případě převrácení či potápění lodi a v hrůze jsem pochopil, že není v mých silách zachránit víc než jedno nebo dvě děti. Vlny začaly pomalu ustávat a loď se přestala houpat. Čekal jsem, že začneme nabírat vodu. Děti nebyly k utišení, snažil jsem se je uklidnit.

Kapitán, který to viděl, rychle připlaval na loď a okamžitě volal vysílačkou na pomoc jinou loď, aby nás případně vzala na palubu. Kontroloval napáchané škody a celou loď, která byla sice poškozená, ale naštěstí vydržela. Přivolaná loď mezitím připlula k nám a kapitáni se domluvili, že situace není natolik kritická, abychom nezvládli rychle doplout do přístavu. Mezitím ostatní rodiče vyplavali z jeskyně a my jsme na ně volali, ať rychle nastoupí na loď. Když jsem jim vyprávěl, co se stalo, byli zděšení.

On nás zachránil

Anežka, která se trochu uklidnila, mi říkala: „Tatínku, já jsem se celou dobu modlila k Bohu, aby nás zachránil.“ „Anežko, to jsi udělala tu nejlepší věc, protože On nás zachránil,“ odpověděl jsem jí.

Vladimír Vašíř

Očima Štěpánky

Jsou to mé poslední chvíle? Co děti?

Procházeli jsme jeskyní o délce asi třiceti metrů, přičemž úseky to byly různé – ve vodě, na suchu, po krk ve vodě, s hloubkou nedohlédnutelnou, úseky širší i velice úzké. Ke konci této přírodní krásy byl náročný úsek, kde jsme museli velmi opatrně a soustředěně prolézt konec jeskyně tak, že jsme byli zapření zády o jednu stěnu a nohama a rukama o protilehlou.

Vodu jsme měli po krk a hloubka byla několik metrů. Lezli jsme opatrně a pomalu jeden za druhým a soustředili jsme se na každý úchyt, když tu se náhle z ničeho nic do této skalní průrvy přivalila obrovská vlna. Všechny nás za-

plavila a po ní přišly další asi čtyři vlny, již slabší.

Po přivalu druhé vlny jsem si prožila zvláštní niterní pocit, že jsou to možná poslední mé chvíle na této zemi a pomyslela jsem na Boha a na naše děti na lodi. Neuměli jsme si v prvních vteřinách vysvětlit, odkud se vlny vzaly a proč jsou tak silné. Brzy nám došlo, že to musela být nějaká loď, která proplula blízko skal.

Po utišení situace jsme se dostali zpět k lodi, kde nás překvapila panika našich dětí. V tu chvíli všechny plakaly a naříkaly... Je totiž vlna na lodi také zasáhla. Při pomýšlení, co vše se mohlo stát, nás jímala hrůza.

Bůh nás chrání

Vzpomněla jsem si na příběh z Bible o utišení bouře

a uvědomila jsem si opět to, že Bůh přesně ví, co se kdy stane a že nás chrání na každém kroku. A ano... mohlo se cokoli špatného stát kolem nás. Ale z Božího pohledu ještě nenastal čas zármutku pro naše rodiny, ale čas vydání svědectví o našem požehnání a Boží všudypřítomnosti. Díky Bohu za Jeho stálou lásku navzdory všem našim lidským nedostatkům a selháváním.

P.S. Kapitán vypověděl, že se to za mnoho let těchto výletů nikdy nestalo. Kolem skal proplula obrovská jachta, která nejspíš neznala místní prostředí a proplula velikou rychlostí, což vytvořilo vlny. Jiné lodě tam takto nejezdí, protože dobře ví, že zde probíhají tyto lodní výlety.

Biblické pojmy

Samařané

Známe Ježíšovo podobenství o milosrdném Samařanu. A také příhodu, kdy Ježíš uzdravil deset malomocných, jediný z nich se vrátil, aby mu poděkoval, a to byl Samařan. Nebo potíže s cestou z Galileje do Judska přes samařské území. Kdo jsou ti Samařané?

Musíme zpátky do historie. Po smrti krále Šalomouna se původní jednotný stát rozdělil na severní Izrael a jižní Judsko. Oba nové státy žily někdy v míru, jindy ve válce. Judejci měli chrám v Jeruzalémě, Izraelci ctili Boha ve městě Samaři i jinde. Později se stalo, že Izrael byl vyvrácen Asyřany a elita národa odvečena do cizí země. Tam jako národ zanikli. Ti, kdo zůstali ve své zemi, se částečně smísili s jinými národy.

Judejci měli větší štěstí. Byli sice také poraženi a velká část odvedena do Babylonu,

ale nevedlo se jim úplně zle, zachovali si víru v Hospodina. Když se pak vraceli do Judska, založili znovu Jeruzalém a postavili chrám. Ze zajetí si přinesli knihy Zákona, Proroků a Spisy, později sestavené do kánonu Bible, našeho Starého Zákona.

Samařané ctili Boha na hoře Gerizim u Šekemu nedaleko Samaři, z knih užívali jen Pět knih Mojžíšových a měli vůbec jiný způsob zbožnosti. Nebyli tedy oproti Judejcům úplně cizí, ale přesto si byli navzájem hodně vzdáleni. Judejci na ně pohlíželi s nadřazeností, nevraživost byla vzájemná.

Když Pán Ježíš v podobenství o tom, kdo je bližní, použil Samařana jako toho bližního, který se zachoval milosrdně k Judejcům, překročil běžné hranice. Dal tak najevo, že vztah mezi bližními může přesahovat až k těm, kterými se jinak pohrdá a jsou nepřátelští. V dějinách i v našem okolí bychom jistě našli podobné příklady.

/ml/

HERNIČKA NA FAŘE

srdčně zve všechny maminky a jejich děti ve věku 1-7 let

Hrajeme si každé úterý a čtvrtek od 9:30 do 11:30 na ulici Albrechtická 8 v Krnově.

Co vás čeká, pokud se nás rozhodnete navštívit?

Naše hernička je spíše rodinného charakteru. Kapacita herny je max. 10 dětí. Máme zde spousty zábavných a vzdělávacích hraček pro kluky i holky. Každé úterý je pro děti k dispozici volná herna bez programu. Ve čtvrtek bývá pro děti připraveno cvičení nebo tvoření. Cvičení je koncipováno tak, aby vždy příznivě působilo na psychomotorický vývoj dítěte a je složeno z několika částí. Při tvoření děti za pomoci rodičů nebo samy vytváří výrobky, malují, skládají apod. Součástí herničky je i mini kavárna, kde vám rádi připravíme cokoli z naší aktuální nabídky (presso, café latté, cappuccino, bezkofeinová káva, bylinný, ovocný či černý čaj...).

Z důvodu omezené kapacity, budeme velmi rádi, když nám dáte předem vědět, že dorazíte. Vyhnete se tak případným komplikacím při naplnění kapacity herničky.

Rezervace a veškeré další informace na tel. č. 774890610, email: HernickaNaFare@seznam.cz, facebook: Hernička Na FAŘE

Prožívat dobrodružství s Duchem svatým

Rozhovor s Jirkou Fojtíkem

● Jirko, kdy a kdo Tě přivedl k víře?

Okolo roku 1991 mě k víře přivedl sám Bůh tím, že se mi začal zjevovat v praktickém životě v maličkostech, i v pro mě nevysvětlitelných událostech, ale i přesto jsem ho zatím nepřijal, jen jsem se více začal zajímat o život a smrt Ježíše. Předcházela tomu skutečnost, že celá moje rodina byla už obrácená, ale já si „vystačil sám“ a ostatním z rodiny jsem to přál. Chyběla mi pokora, překáželo mi moje Já, abych se odevzdal Bohu. Když jsem to překonal a odevzdal svůj život Ježíši (šlo jen o moje rozhodnutí přijmout zaslíbení z Ř 10/9), život se mi změnil a začal jsem se učit naslouchat a prožívat dobrodružství s Duchem svatým. Dodnes to praktikuji a stále mě to baví.

● Co se ve Tvém životě změnilo, když jsi uvěřil?

Změnil se můj duch, duše i tělo, protože mně už vše přestalo patřit a já se stal pouze správcem, který se jen stará (někdy dost blbě). Někdy chybují, ale vždy dostanu pomocnou ruku, abych pochopil, že tudy cesta nevede - díky Bohu za to. Mám vymazáno v hlavě používání vulgárních slov, braní Božího jména nadarmo, někdy se mi při modlitbě za někoho spustí pláč a nejde to zastavit, mívám sny ke konkrétním situacím a učím se rozsuzovat, co je a co není od Boha. Očekávám, čím mě Duch svatý překvapí, když něco sám nezvládám. Mám z toho zážitky, které mi pomáhají více měnit můj charakter směrem k Ježíši. Při čtení Bible čerpám nové podněty do každodenního praktického života a užívám si milosti, která se mi dostává. Když si uvědomuji tuto milost, vede mě to k chválení Boha.

● Co pro Tebe znamená Ježíš?

Ježíš je pro mě ukazatel a cesta k záchraně lidstva pro věčnost. Pro každého jednotlivce může být motivací ke změně charakteru k Jeho podobě. Ježíš je pro mě vším, co je o něm napsáno v Bibli.

● Nepřemýšlel jsi o vstupu do sboru? Myslíš, že bys byl pro sbor velkým přínosem.

Sbor navštěvuji od příchodu minulého kazatele Radka. Líbí se mi zastoupení sboru všemi generacemi. Tahouni sboru jsou praktičtí a zkuš-

ni v oblasti materiální, čehož výsledkem je např. nová fara, opravy kostela atd. Nyní prožívám při nedělních kázáních obohacení, které si odnáším do dalších dnů. Obdivuji scénky, divadelní představení a práci těch, kteří se na tom podílejí. Sbor vnímám trochu ochuzený o to, co jsem prožíval ve sboru v době mého obrácení. Chybí mi pravidelné domácí skupinky pro členy sboru a pro nově příchozí, svobodnější projev při chválách, zapojení do svědectví, prostor pro povzbuzování do hlasitých modliteb a pro vyučování a praktikování darů Ducha svatého. Chybí mi i zájem ze strany vedení sboru o ovečku ke vstupu do sboru. Mám s tím osobní zkušenost. Za ta léta, co navštěvuji sbor, mě oslovila asi před rokem Marcela Marková, zda bych nechtěl vstoupit. Moc si vážím tohoto prvního (zatím i posledního) pozvání.

● Pro mě jsi byl vždy velkým příkladem v dávání desátek. Víš, že po celou dobu dáváš pravidelné desátky. Můžeš nám sdělit, jaké máš s tím zkušenosti?

Desátky dávám s radostí včetně darů, protože to je jen malá část z toho, co dostávám i mimo finance od Boha. Je pro mě důležité nemít lásku k penězům, ale k Bohu a lidem. Tato zkušenost je k nezaplacení.

Děkuji za rozhovor, Dája Balová

Témata k modlitbám

Naši nemocní:

setra Ničmanová, sestra Růžičková, sestra Vojáčková, Janička Maláčová, Michal Vybíral, Luboš Horák, Pavel Lojda.

Sbor:

- za lásku v našich rodinách
- za pomoc při očišťování našich životů od každé zloby, sobectví a nesnášenlivosti
- za budování těch nejlepších vztahů, hluboké porozumění a odpuštění mezi lidmi ve sboru
- abychom se navzájem milovali, aby mezi námi mohl působit Duch svatý
- za Martina, našeho faráře
- za celé staršovstvo, ať moudře spravuje a vede sbor
- za děti a mládež v našem sboru, aby vyrůstaly obklopeny lidmi, kteří touží po Boží blízkosti a Boží lásce, aby si mohly najít mezi věřícími vrstevníky kamarády
- za učitele našich dětí

Krnov:

- za vylití Ducha svatého, aby v našem městě poznalo Pána Ježíše mnoho lidí.
- za to, ať jsou v Krnově lidé na sebe milí a laskaví
- za lásku mezi krnovskými křesťany všeho vyznání
- za všechny děti a mládež v Krnově, ať se neuchylují k drogám a nemarní své životy

Česko:

- za to, ať v politice a veřejném životě vůbec převládne slušnost, laskavost a mírnost
- za to, ať lidé umí rozeznat pravdu a lež
- za to, ať zůstaneme demokratickou zemí

Svět:

- za církve Kristovu, za všechny, kdo pro svou víru jakkoli trpí
- životní prostředí

Zápis ze schůzí staršovstva konaných v září 2019

9. září 2019

- Ohlédlí jsme se za prázdninami: konstatovali, že sborová dovolená se nekonala, proběhly dvě svatby, v neděli neformální setkání u Strnadelů na zahradě – výborné.
- V neděli 15.9. bude pokřtěn Filip Hoferek.
- Sborové odpoledne 13.10. – domluveny organizační záležitosti.
- Br. Martin Litomiský navrhuje, že by ve středu večer konal setkání s tématem „Základy víry“ či „Hovory o křesťanské víře“ pro zájemce – bude ohlášeno při bohoslužbách.
- Marta Marková posílá k projednání návrh koupě mobilní kavárny, na kterou bychom požádali o dotaci z církevních prostředků, tzv. DaRPů (Diakonické a rozvojové projekty, které mají sloužit pro rozvoj sborů, misijní činnost apod.). Kavárna by se používala při akcích jako je např. veřejné čtení Bible nebo Pod nebem – staršovstvo souhlasí.
- Nové bohoslužebné formuláře – přišlo již loni z ÚCK, letos se mají sbory vyjádřit, co by rády změnily na pořadu bohoslužeb v ČCE; k tomuto tématu se presbyteri sejdou znovu (mimořádně) za týden.

16. září 2019 (mimořádná schůze)

- Každý z přítomných pověděl, co by na stávajícím pořadu bohoslužeb nechal a co by rád pozměnil.
- Po delší diskusi jsme se usnesli, že:
 - po úvodní modlitbě vložíme tzv. Vyznání vín + slovo milosti, tj. to, co vyznáváme před Večeří Páně, avšak toto budeme mít každou neděli
 - vypustíme jednu píseň z EZ
 - sborová oznámení uslyšíme až po kázání (po písni po kázání)
 - po dvě neděle (v září) se oznámí změny, které vstoupí v platnost od první neděle v říjnu.

Hovory

Setkání na zahradě

Fotbal, trampolína, slepice, štourání v ohni, opékání a zejména přátelské hovory, nevázné i vážné. Asi takto by se dalo stručně charakterizovat setkání členů sboru a přátel na zahradě u Strnadelů, které se uskutečnilo v neděli 8. září odpoledne.

Počasí bylo pošmourné a nejisté, program nebyl vlastně žádný. Přesto, nebo možná právě proto jsme se mohli navzájem ještě lépe poznat a povídat si o „obyčejných“ věcech, příhodách, potěšeních i problémech, ze kterých se skládají naše životy.

Bastili jsme buřty a popíjeli kávu, čaj, alko i nealko svařák. Někdo se zpotil při fotbale, jiný vyudil u ohně. Děti si zařadily samozřejmě nejvíc. Rozhovory se vedly velmi různorodé, probrali jsme prázdninové příhody, chov slepic, způsob výroby ukrajinského nápoje kombucha a taky naše děti, radosti i starosti s nimi.

Nic výjimečného to nebylo, ale mohli jsme si uvědomit, s kolika skvělými a milými lidmi se pravidelně vidáme, ale pohovořit si čas najdeme málokdy. Přičemž je zřejmé, že takové vzájemné sdílení nejlépe buduje vztahy.

Bylo to super. Díky všem. A jistě, ... On tam byl s námi. /ps/

Narozeniny ve sboru

Milí oslavenci,

kteří v období říjen až prosinec slavíte své narozeniny, dovolte, abych vám jménem svým i celé redakční rady blahopřála. Pro povzbuzení přijměte, prosím, verš ze Žalmu 121,5-7:

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

Přejeme vám pevné zdraví, lásku vašich nejbližších, Boží ochranu a požehnání.

*Za redakční radu
Eva Roztomilá*

Říjen:

Jana **Strádalová**, Vlasta **Jeničková**,
Darina **Balová**, Martina **Chlápková**,
Silvie **Vojáčková**, Lukáš **Vojáček**,
Jarmila **Ničmanová**, Marie **Sedláčková**,
Pavla **Vybíralová**

Listopad:

Kristýna **Tylečková**, Svatopluk **Chlápek**,
Stanislav **Vybíral**, Jindřich **Vojáček**,
Jiří **Marek ml.**, Miluše **Vojáčková**,
Michaela **Čičmanová**

Prosinec:

Petr **Strnadel**, Věra **Marková**,
Pavel **Čepara**, Marie **Šimková**,
Lukáš **Sedláček**, Tomáš **Kubica**,
Lydie **Zmrzlíková**, Marie **Marková**

Země

*Země je předsíň, kterou do nebe se vchází,
Země je místo zkoušky, kdo v ní ob stojí?
Na zemi k štěstí lidem často něco schází,
kdo přejít umí po ní, kdo se nebojí?*

*Země je krásná, neboť Bůh ji stvořil krásnou,
na Zemi svítí krásné slunce, hřejivé,
člověk však ve své pyšce zlomil růži vzácnou,
tu krásu změnil ve dny temné, děsivé.*

*Země je místo, na němž můžeš hledat cestu,
až tam, kde pravé lásce nikdo nebrání,
Země je místo, kde i ve tmě spatříš hvězdu,
která tě na tvé pouti vždycky ochrání.*

*Země je školou slz, kde často platiš krev,
ve víře v lepší zítřek můžeš zkoušky snést,
Země je zápas, v kterém vítěz není prvý,
proto se nechej po ní Duchem pravdy vést.*

*Po zemi jenom chvíli projdeš, a co dále,
které si dveře pro svůj život vyvolíš?
Jen v jedné dveřích můžeš spatřit
svého Krále,
v těch druhých život navždy končí,
vždyť to víš.*

*Tak tedy pojď, své srdce zvedej k nebi výše,
tu předsíň musíš projít podle rady mé,
jen Bůh ví všechno o tvé bídě i tvé pyšce,
s Ním najdeš místo, kde tvá duše spočine.*

Ze sbírky „Nikdy nejsme sami“
Petr Hoff
vybrala Eva Roztomilá

Tradiční dětská hra

O dlužnících a odpuštění

Jak se v našem sboru již stalo tradicí, nacvičili naši nejmladší společně s dospělými herci dramatické vystoupení u příležitosti zahájení školního roku. Mohli jsme ho shlédnout jako součást bohoslužeb v neděli 8. září.

Toto krátké podobenství „O dlužnících a odpuštění“ vybrala hlavní organizátorka a „režisérka“ Věra Marková ze sešitů „Učíme se spolu“, které vydávala Biblická společnost.

Hlavní herci Svatopluk Chlápek v roli malého dlužníka pana Halíře, Jan Maláč jako velký dlužník pan Utratil a Věra Wdóvková jako ředitelka banky podali skvělé výkony, kterými publikum vysloveně vtáhli do děje. Navíc se sami postarali o kostýmy, což značně zjednodušilo přípravu.

Protože všichni obsazení herci jsou na schůdkách našeho kostela jako doma a sami se umí takřka profesionálně připravit, sta-

čila tentokrát jen jedna společná zkouška. Na tomto místě je potřeba zmínit výraznou pomoc Lenky Strnadlové a Filipa Hoferka v roli nápovědy.

Téma vystoupení bylo všem jistě blízké - odpouštějme si navzájem, protože i nám bylo mnoho odpuštěno.

Druhé části programu se ujal děti a mládež. Během první písně „Pán Bůh pro mě má svůj plán“ hráli mladí na takzvané boomwheckery, což jsou plastové trubky, které každá vydávají jiný tón. Druhá píseň byla se cvičením - „Když máš radost a víc o tom, poskoč si“.

Celý program provázela svým slovem naše mladá presbyterka a učitelka zároveň Ludmila Lukášová. Závěr byl sladký. Na všechny účinkující čekaly kornoutky s medvídky.

/dp/

Životní cesta víry VII

Příběh Bronislava Kielara, diakona ČCE Krnov, 1971-1987

Pokračujeme v povídání o službě mého otce, bratra faráře Kielara v krnovském sboru. Posledně jsme vzpomínali na prázdniny r. 1971, a to má návaznost na další prázdniny r. 1974.

To se konala výprava krnovské mládeže do NDR, do třech sborů v různých místech. Otec si v NDR získal mnoho přátel, kteří jezdili do Vrba pod Pradědem na evangelizační kurzy a také do našeho krnovského sboru. Samozřejmě k nám jezdila i německá mládež a na oplátku jsme byli pozváni k nim.

Naše skupina, která čítala 17 účastníků, se vydala vlakem 20. července do Berlína. Spali jsme po rodinách a poznávali krásy Berlína a jeho okolí, například zámek Sanssouci v Postupimi. Největším zážitkem pak byla plavba parníkem Weiße Flotte po berlínských kanálech. Z Berlína jsem přejele do Chemnitz (tehdy Karl-Marx-Stadt), kde jsme opět bydleli po rodinách. Některé kontakty s nimi se udržují dodnes. Cesta po NDR byla ukončena v městěčku Hartenstein u Zwicau. Tam jsme se zúčastnili

evangelizační akce ve vesnici Großhartmannsdorf, kde jsme se jako krnovská mládež představili zpěvem.

To jsme ještě netušili, jakou naše zpívání bude mít dohru po návratu do Krnova. Již během jízdy krušnohorským expresem zpět do ČSSR bylo podezřelé, že vlak na hranici díky velmi důkladné kontrole pohraniční stráže, měl velké zpoždění. Pohraničníci nás dlouho přepočítávali, než vlak pustili. Po příjezdu do Krnova bylo několik účastníků (bratr Kielar, sestra Šálová, Rostislava Němcová - Rollerová

• Zleva: Bronislav Kielar, Jan Kielar, Rostislav Sedláček, Petr Maláč, Pavel Kielar, Vítězslav Maláč, Lia Němcová (Rollerová), Tamara Maláčová, Mirka Bártková, Ljuba Smolíková (Kielarová), Hana Mikulecká (Svitilová), Dana Bártková, Jarmila Stehlíková (Paličková), Hana Šálová (Solovská), Jaroslava Šálová, Ruth Kielarová (Višňiová)

• Horní řada zleva: sestra Šálová s dcerou Hanou, Rosta Sedláček, Vít Maláč, neznámá, Anička Stehlíková (Pavlosková), Hanka Mikulecká (Svitilová), Jenda Kielar, Tamara Maláčová a bratr Schmidt. Dolní řada: Ljuba Smolíková (Kielarová), Jarmila Stehlíková (Paličková), ???, Mechtild Schmidt s maminkou a bratrem Christophem, Lia Němcová (Rollerová), pod ní sedí Christiane Schmidt, Dana Bártková.

a Vítězslav Maláč) předvedeno na stanici SNB (tehdejší policie).

Otec vyprávěl, že první, co ve vyšetřovací místnosti řekl, bylo, že je rád, že se konečně dostal na evangelickou faru, ze které udělali v 60. letech služebnu SNB. Touto prvotní ofenzívou byli vyšetřovatelé částečně vyvedeni z míry, neboť toto nevěděli. Výslech potom probíhal úplně jinak, než si vyšetřovatelé představovali. Otec dal jasné najevo, že je na faře doma a pánové od SNB a STB jsou jenom na návštěvě.

Hlavním důvodem předvolání bylo z jejich pohledu nepovolené vystupování na evangelizační akci v NDR. Mému otci tehdy hrozilo odnětí státního souhlasu k působení v krnovském sboru. Nakonec mu byla pouze odebrána výjezdni doložka, kte-

rá umožňovala vycestovat mimo ČSSR. Tím chci taky poukázat na současnou svobodu, kterou máme, a paradox doby tehdejší.

Na následující léta 1975-1978 byla naplánována oprava kostela, kde byl můj otec na plno vytížen, tak mu ani

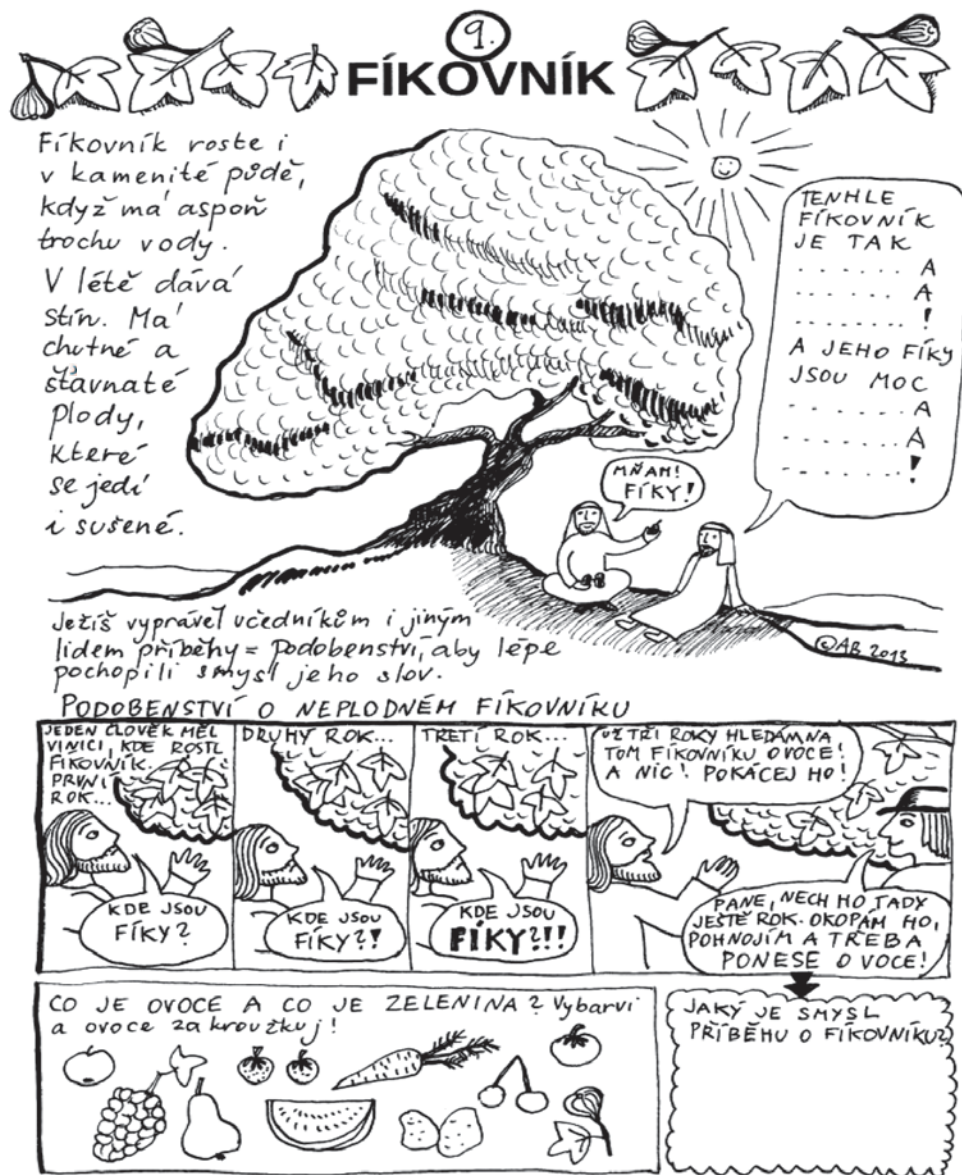
nevadilo, že nikam nemůže cestovat. Přátelé ze zahraničí přijížděli na četné návštěvy do Krnova za ním.

Od zmíněných prázdnin již uběhlo letos 45 let a myslím, že je dobře si to připomenout.

Pavel Kielar

• Loučení s berlínskou mládeží: Irene, Bronislav Kielar, neznámá, Vítězslav Maláč, Anna Stehlíková

převzato z deti.vira.cz

Českobratrská církev evangelická v Krnově

kazatel sboru: farář Martin Litomiský
adresa: Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel.: 552 302 109, mobil: 603 547 796
číslo účtu sboru: 1845328379 / 0800
úřední hodiny: čtvrtek 9 – 12 hod, 16 – 18 hod.
www stránky: <http://krnov.evangelnet.cz>
na požádání: - katechetická příprava ke křtu
 - vysluhování Večeře Páně nemocným členům sboru
 - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď
 - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku

Svatby , křty a katech. přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu.

Pravidelná shromáždění v Krnově:

Neděle 9.45 hod.	bohoslužby v evangelickém kostele
Úterý 17.00 hod.	biblická hodina na faře
Středa 17.00 hod.	Hovory o víře (přednášky s diskusí) na faře
Čtvrtek 17.00 hod.	zkoušky pěveckého sboru na faře
Pátek 17.00 hod.	modlitební setkání na faře
Pátek 17.30 hod.	Dorost – setkání dětí školního věku na faře
Sobota 18.00 hod.	setkání mládeže na faře

Pravidelná setkání v Branticích:

2. středa v měsíci u **Strádalových**, Brantice č.p. 179 na nádraží ČD v 17.00 hod.
 - biblická hodina
1. pondělí v měsíci – ekum. modl. setkání v různých církvích dle domluvy

Redakční rada: Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová, Petr Strnadel.

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat na faře, nejlépe však posílat e-mailem na adresu: dobrypastyř@post.cz

PRÁZDNINOVÁ SOUTĚŽ

Milé děti a vy všichni, kdo jste se zúčastnili prázdninové soutěže, moc vám děkuji za vaše dopisy a obrázky. Bylo jich víc než dost a hlavně všechny byly moc hezké. Těžko z vašich pozdravů a dobrodružství, co jste zažili o prázdninách, vybrat to jedno, které by mělo vyhrát. Rozhodli jsme se tak odměnit vás všechny, kdo jste soutěžili. O ceny se můžete přihlásit každou neděli u mě (Marty M.) nebo si vás sama najdu a odměním vás, nebojte. Vaše výtvořky budou vystaveny v kostele, aby se i ostatní mohli podívat a dozvědět se, co zajímavého jste o prázdninách prožili ☺

Marta Marková

**Momentky ze hry
„O dlužnících a odpuštění“**

